herpy

GRODOR

Venezuelan Horned Frog

Ceratophrys calcarata

Ceratophrys calcarata är en bred, nattaktiv lurjägare från de torra låglandena i Colombia och Venezuela. Den ligger nedgrävd med bara ögon och mun framme och nappar åt sig allt som ryms i munnen. Arten blir 6-8 cm, ska bo ensam och sköts som släktets bättre kända arter. Den biter hårt.

Familj: Ceratophryidae

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**6-8 cm** nos-kloaklängd
Livslängd	**10-15 år**
Aktiv	**I skymningen och på natten**
Levnadssätt	**Marklevande och grävande**
Biotop	**Savann och torrskog**
Hudgift	**Inget känt**
Svårighetsgrad	**Viss erfarenhet**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**45 × 45 × 30 cm** L × B × H för 1 vuxet djur
Temperatur, dag	**25-28 °C**
Temperatur, natt	**22-24 °C**
Luftfuktighet	**60-80 %**
Vatten	**Vattenskål**
UVB	**Valfritt** Fergusonzon 1
Föda	**Insekter, ryggradsdjur och maskar/sniglar**
Hålls	**Ensamma**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Utveckling	**Grodyngel i vatten**
Ägglägging	**I vatten**
Könsmogen	**18-24 mån.**
Ägg per läggning	**335**
Läggningar per år	**1**
Kläckning	**2-4 dagar** vid 24-26 °C
Larvtid	**14-30 dagar** från kläckning till metamorfos
Larvföda	**Andra grodyngel**
Yngelvård	**Ingen**

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Ej listad**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Ceratophrys calcarata är en kraftig, nästan klotformad groda med stort huvud och en mun som är nästan lika bred som kroppen. Ovanför varje öga sitter en liten, spetsig hudflik som ett horn. Vuxna djur blir 6-8 cm från nos till kloak, och honorna är störst. Arten har två tydligt olika färgtyper, ofta i samma bestånd: den ena ljusbrun, den andra kraftigt grön.

Arten beskrevs av Boulenger 1890 och är nära släkt med *Ceratophrys cornuta*. Ett isolerat bestånd i venezuelanska Amazonas räknades länge som *C. cornuta*, men hör till *C. calcarata*. Arten är långt sällsyntare i terrarier än *Ceratophrys cranwelli* och *Ceratophrys ornata*.

Grodan är en utpräglad lurjägare. Den gräver ner sig så att bara ögonen sticker upp och väntar tills bytet kommer tillräckligt nära. Då kastar den sig fram med ett enda hugg. Bitkraften är stor för en groda: överkäken har vassa tänder, och underkäken har två tandliknande utskott som håller fast bytet. Ett bett från en stor groda gör ont och ger ofta blod.

Huden har ingen känd gift. Den verkliga risken är betten. Tvätta händerna efter kontakt med djuret, vattnet och botten.

Utbredning och livsmiljö

Ceratophrys calcarata lever i Karibiens lågland i norra Colombia och nordvästra Venezuela, upp till omkring 500 m över havet. I Colombia har arten hittats bland annat i Magdalena och Sucre. I Venezuela lever den i delstaterna Falcón, Lara, Yaracuy, Trujillo, Mérida och Zulia.

Dessutom finns ett avskilt bestånd i venezuelanska Amazonas kring Puerto Ayacucho. Bestånden ligger ofta flera kilometer från varandra, och grodan är svår att upptäcka, eftersom den är gömd större delen av året. Arten är inte hotad.

> **Naturlig utbredning:** Colombia och Venezuela.

LIVSMILJÖ

Ceratophrys calcarata lever på marken i torr savann, torrt snår och torr låglandsgräsmark och vid tillfälliga sötvattenskärr. Större delen av året ligger grodan gömd i jorden. Först efter flera dagars ihållande regn kommer den fram och söker sig mot vattenhålen för att leka.

Låglandet är varmt hela året med en fuktig regntid och en torr torrtid. Torrtiden tillbringar grodan gömd under jorden; hur länge den ligger i dvala är inte dokumenterat.

Vuxna djur äter mest andra ryggradsdjur, framför allt grodor och paddor: i vissa bestånd utgör groddjur över 60 % av födan. Resten är skolopendrar, daggmaskar, spindlar och skalbaggar. Unga djur lever mest av insekter. Kosten följer det som är lätt att få tag på.

Läs mer: Vintervila och årstider

Skötsel

TERRARIET

Det finns bara lite kunskap om skötseln av *Ceratophrys calcarata*. Klimatet i utbredningsområdet är varmt, och levnadssättet motsvarar *Ceratophrys cranwelli* och *Ceratophrys ornata*, som är långt bättre kända i fångenskap. Rekommendationerna är lånade från dem.

Ett vuxet djur ska ha ett liggande terrarium på minst 45 × 45 × 30 cm. Golvytan ska vara 8-10 gånger djurets storlek, och höjden betyder mindre, för grodan sitter på marken och klättrar inte. En stor hona trivs bättre i 60 × 45 × 30 cm. Håll alltid djuren var för sig.

Det viktigaste är ett djupt, löst bottenlager som grodan kan gräva ner sig helt i: 10-15 cm för vuxna djur. En blandning av kokosfiber, lite sphagnum och fin, komposterad orkidébark håller fukten, luftar bra och luktar inte. Undvik grus och småsten, som sväljs med fodret och kan ge förstoppning. Lägg löv eller mossa överst och ett par bitar korkbark eller halva lerkrukor, där jorden håller sig lite fuktigare. Härdiga växter som pothos och ormbunkar kan stå i krukor nergrävda i botten, så att de inte grävs upp.

Sålla bort avföring från botten, och byt den helt när den luktar eller blir slemmig. Står flera terrarier sida vid sida ska du sätta skärmar emellan, för grodorna kastar sig mot glaset efter djur på andra sidan och kan få skador på nos och käkar.

TEMPERATUR

På dagen hålls terrariet på 25-28 °C och på natten på 22-24 °C. Låglandet är varmt hela året, så temperaturen ska inte sjunka märkbart på vintern. Använd en värmematta på terrariets sida, inte under botten, för en groda som gräver ner sig för att komma bort från värmen slutar annars med att gräva sig mot den. Använd alltid en termostat, och mät temperaturen nere vid botten under några dagar innan grodan flyttar in.

En medveten sval dvalaperiod rekommenderas inte, eftersom det inte är känt hur arten tål den.

Läs mer: Värme och temperatur

LUFTFUKTIGHET OCH SPRAYNING

Luftfuktigheten hålls på 60-80 %. Arten kommer från torra låglanden, men lever i regntiden under fuktiga förhållanden, så botten ska vara fuktig hela året. Spraya lätt på kvällen, så att jorden hålls fuktig, men inte blöt. Ha både fuktigare och torrare områden i botten, och låt unga grodor få det lite fuktigare än vuxna.

Använd kranvatten behandlat mot klor och kloramin. Torkar botten ut helt under längre tid riskerar grodan att gå i oönskad dvala eller torka ut.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

VATTEN OCH VATTENKVALITET

Ge alltid färskt vatten i en låg, tung skål som grodan inte kan välta när den gräver, och som är stor nog för att hela djuret ska kunna ligga i den. Vattnet ska högst nå grodan till munnen, så att den kan vila med huvudet ovanför vattnet.

Grodan lägger ofta sin avföring i vattnet, så kontrollera och byt det varje dag. Groddjur tar upp vatten och lösta ämnen genom huden, så rengör skålen utan tvål och skölj den noga.

LJUS OCH UVB

UVB är inte nödvändigt för *Ceratophrys calcarata*, men grodan får lite UV i naturen, och ett svagt UVB-rör (Ferguson-zon 1) kan vara en fördel. Ge i så fall rikligt med skugga med bredbladiga växter och möjlighet att gräva ner sig.

Vanlig LED-belysning ger en dygnsrytm med 12 timmars ljus, och på natten ska det vara mörkt. Grodan är mest aktiv i skymningen och på natten och ligger nedgrävd större delen av dagen.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

Ceratophrys calcarata äter nästan allt som rör sig och får plats i munnen. I naturen äter vuxna djur mest andra grodor. I terrariet bör grundfodret vara insekter och maskar: syrsor, kackerlackor, gräshoppor och daggmaskar, gärna omväxlande med lite fisk. Möss får bara ges sällan och bara till stora honor, för grodan kan bli så förtjust i dem att den vägrar insekter, och den feta födan ger fetma.

Unga djur matas dagligen med så mycket de vill äta åt gången. Vuxna matas bara med några dagars mellanrum eller en gång i veckan. Överutfodring är ett av de vanligaste felen. En vuxen groda i god form är något längre än den är bred, och den kan klara sig i månader utan foder. Tvångsmata aldrig en groda som inte vill äta.

Mata foderdjuren väl 1-2 dygn före, och pudra dem med kalk och ett multivitamin med D3 vid varannan utfodring till ungar och mer sällan till vuxna. Använd en pincett, och låt inte grodan svälja stora mängder bottenmaterial.

Läs mer: Foderdjur: hållning och avel Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

Ceratophrys calcarata är en lugn, stillasittande groda som kan ligga på samma ställe i veckor. Den är nattaktiv. Unga grodor lyfter ibland en bakfot som lockbete för att lura andra grodor och ödlor nära, men det syns sällan i terrarier.

Håll alltid djuren var för sig. Både ungar och vuxna äter upp varandra om de kan få munnen om en artfrände, även när de är nästan lika stora.

Undvik att hantera grodan. Ska den flyttas, ta tag bakifrån och håll fingrarna borta från munnen. Biter den, vänta tills den själv släpper, för drar du åt dig handen kan tänderna riva ett djupare sår.

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Honorna blir större och tyngre än hanarna och har större huvud. Hanarna har lös hud i strupen, där ljudblåsan sitter, och en parningsskiela på det innersta fingret. Hos unga djur är könet svårt att se.

Åldern vid könsmognad är inte känd; hos de bäst kända släktingarna är den 18-24 månader. Låt inte djuren föröka sig förrän de är utvuxna och i gott hull.

PARNING

Avel i fångenskap är inte dokumenterad för *Ceratophrys calcarata*. I naturen leker den i regntiden, när den efter flera dagars regn kommer upp ur jorden och söker sig mot vattenhålen.

Hos de bäst kända släktingarna, *Ceratophrys cranwelli* och *Ceratophrys ornata*, utlöses yngel av en torr och sval period på omkring två månader vid ca 21 °C, följd av konstgjort regn: djuren sätts i ett lågt kar med vatten där de kan nå botten och klättra upp, och sprayas kraftigt flera gånger om dagen. Hanarna börjar ropa, och äggen kommer typiskt 3-4 dagar efter att regnet har börjat. Om metoden fungerar på *C. calcarata* är inte känt.

ÄGG OCH GRODYNGEL

Honan lägger äggen i vattnet, i genomsnitt omkring 335 ägg per läggning, och arten förökar sig en gång om året. Hos släktets övriga arter fäster äggen vid flytande vattenväxter, och föräldrarna ska tas upp så snart äggen är lagda, annars äter de upp dem. Det finns ingen yngelvård.

Grodynglen är rena rovdjur och äter gärna varandra, så de ska antingen hållas var för sig eller i ett stort kar med gott om flytande växter att gömma sig i. Mata flera gånger om dagen med levande foder som mygglarver och hackade daggmaskar, och håll vattnet rent med täta vattenbyten. Vattnet hålls på 24-26 °C.

METAMORFOS

Kläcknings- och larvtid är inte dokumenterade för *Ceratophrys calcarata*. Hos *Ceratophrys cranwelli* kläcks äggen efter 2-4 dagar, och grodynglen förvandlas efter 2-4 veckor; siffrorna i rutan är lånade därifrån. Grodynglen är rena rovdjur och växer mycket snabbt.

När frambenen kommer ska grodynglen ha tillgång till land: sänk vattenståndet, och lägg i flytande bark eller en sluttande sten, så att de kan klättra upp. De nyförvandlade ungarna ska skiljas åt direkt, för redan nu äter de upp varandra.

UPPFÖDNING AV UNGAR

De nyförvandlade ungarna ska bo var för sig i små behållare, till exempel plastbägare, med fuktigt underlag och ett gömställe. Gruppuppfödning ger förluster, även när ungarna ser lika stora ut.

Ungarna äter allt som rör sig. Ge små syrsor, kackerlackor och daggmaskar dagligen, och pudra fodret med kalk och vitaminer med D3 vid varannan utfodring. En daggmask i en tunn vattenfilm kan få en kräsen unge att äta, eftersom rörelsen påminner om ett grodyngel. Flytta dem till större behållare i takt med att de växer, och använd aldrig grus i botten.

Läs mer: Uppfödning av grodyngel

Hälsa och vanliga misstag

Ceratophrys calcarata är troligen lika härdig som de bäst kända släktingarna, när skötseln är i ordning. Typiska problem:

- Förstoppning, när grodan sväljer grus eller småsten med bytet. Unga djur är särskilt utsatta. Tecknen är utebliven avföring, uppsvälld buk och slöhet.
- Fetma vid överutfodring, särskilt med möss och annat fett foder.
- Grodor som bara vill ha möss och vägrar insekter.
- Skador på nos och käkar, när grodan kastar sig mot glaset. Sätt skärmar mellan terrarierna.
- Skelettsjukdom hos unga djur, när fodret inte pudras med kalk och D3, med mjuka ben och sneda lemmar.
- Oönskad dvala, när botten är för torr eller för kall.

Sök en veterinär med kunskap om groddjur om grodan inte har avföring, har uppsvälld buk, sväller upp, har sår eller röd hud eller verkar dålig utan att vara i dvala.

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.